

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Zdeňka Kühna v právní věci žalobce: **Mgr. et Mgr. P. P.**, zastoupen Mgr. Jiřím Vondrou, advokátem se sídlem Panská 6, Praha 1, proti žalovanému: **Západočeská univerzita v Plzni**, se sídlem Univerzitní 8, Plzeň, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 5. 2011, č. j. PR-P-1293492/03/11/VO, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 9. 8. 2011, č. j. 57 A 59/2011 – 20,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

I.
Vymezení věci

[1] Rozhodnutím rektora Západočeské univerzity v Plzni (dále jen „žalovaný“) ze dne 15. 3. 2011, č. j. PR-P-1293492/03/11, bylo Mgr. et Mgr. P. P. (dále jen „žalobce“) uloženo na základě § 58 odst. 4, poslední věta ve spojení s § 58 odst. 3 zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách (dále jen zákon o vysokých školách), uhradit poplatek za překročení standardní doby studia na Filozofické fakultě Západočeské univerzity v Plzni.

[2] Žalobce následně podal žádost o přezkoumání výše uvedeného rozhodnutí. V žádosti mimo jiné uvedl, že mu již byl na základě § 58 zákona o vysokých školách poplatek vyměřen a ten uhradil. Není možné na základě téhož paragrafu vyměřit poplatek dvakrát. Dále nesouhlasil se samotným důvodem pro vyměření, kdy tvrdil, že nepřekročil standardní dobu studia zvětšenou o jeden rok a nelze tedy uplatnit poplatek stanovený dle § 58 zákona o vysokých školách. Dále uvedl, že je pro něj tato částka vzhledem k příjmům a výdajům likvidační.

[3] Rozhodnutím žalovaného ze dne 4. 5. 2011, č. j. PR-P-1293492/01/11/VO nebylo žádosti o přezkoumání rozhodnutí o vyměření poplatku spojeného se studiem vyhověno.

[4] Proti výše uvedeným rozhodnutím žalované podal žalobce 11. 7. 2011 žalobu dle § 65 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále také jen „s. ř. s.), ke Krajskému soudu v Plzni. V odůvodnění mimo jiné zopakoval argumentaci uplatněnou v žádosti o přezkoumání rozhodnutí o vyměření poplatku spojeného se studiem. Dále nesouhlasil s interpretací důvodu, pro který podal rektorovi žádost o přezkoumání rozhodnutí o vyměření poplatku. Nedomáhal se prominutí poplatku za studium, nýbrž zrušení rozhodnutí o jeho vyměření.

[5] Krajský soud v Plzni dne 9. 8. 2011 vydal v souladu s § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále jen „zákon o soudních poplatcích), usnesení o zastavení řízení z důvodu nezaplacení soudního poplatku, č. j. 57 A 59/2011 - 20.

[6] Dne 23. 8. 2011 bylo krajskému soudu doručeno podání stěžovatele nazvané jako *„Žaloba podle § 65 n. s.ř.s., proti rozhodnutí žalovaného č. j. PR–P-1293492/03/11/VO ze dne 4. 5. 2011 a proti rozhodnutí žalovaného č. j. PR–P-1293492/03/11 ze dne 15. 3. 2011.“* V tomto podání uvedl, že dne 22. 8. 2011, tedy ve lhůtě určené pro podání opravného prostředku proti usnesení o zastavení řízení poplatek uhradil. Navrhuje, aby krajský soud své rozhodnutí o zastavení zrušil ve smyslu § 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích a v řízení pokračoval.

[7] Krajský soud vyrozuměl žalobce přípisem ze dne 29. 8. 2011, že při zastavení řízení vycházel z § 9 zákona o soudních poplatcích. Dle § 9 odst. 7 téhož zákona zruší soud usnesení o zastavení řízení, je-li poplatek zaplacen ve věcech správního soudnictví dříve než usnesení nabylo právní moc. V daném případě bylo usnesení doručeno žalované 11. 8. 2011 a zástupci žalobce 15. 8. 2011 a nabylo právní moci dne 15. 8. 2011. Soud vyzval žalobce, aby se vyjádřil, zda je jeho podání doručené soudu 23. 8. 2011 kasační stížností a pokud ano, aby ji doplnil.

II.
Stručné shrnutí základních argumentů uvedených v kasační stížnosti

[8] Žalobce (stěžovatel) v podání ze dne 30. 9. 2011 uvedl, že jeho předchozí podání ze dne 22. 8. 2011 je kasační stížností a svoji stížnosti doplnil. Jedná se tak o včas podanou

kasační stížnost proti usnesení krajského soudu o zastavení řízení, ve které uplatnil důvody dle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s.

[9] Stěžovatel v kasační stížnosti uvedl, že poplatek zaplatil, a to 22. 8. 2011. Dále uvedl, že ve věci hrozí promlčení ve smyslu § 9 odst. 3 písm. c) zákona o soudních poplatcích. Žalobce byl připraven soudní poplatek zaplatit po obdržení usnesení o zastavení řízení a domníval se, že toto usnesení nabude právní moci až po lhůtě k odvolání proti tomuto usnesení. Jelikož toto usnesení má nabýt právní moci samotným doručením, není tedy zřejmé, dokdy má žalobce poplatek zaplatit. Žalobce by tak musel předpokládat, kdy mu bude podání od příslušného soudu doručeno, a poplatek by zaplatil dříve. Stěžovatel se domnívá, že takovým postupem jsou porušena jeho základní práva zakotvená v Listině základních práv a svobod, zejména čl. 36. Stěžovatel se domnívá, že pokud se soud nebude s jeho názorem ztotožňovat, měl by řízení přerušit a dát podnět Ústavnímu soudu k přezkoumání zákonnosti § 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích.

III.
Právní názor Nejvyššího správního soudu

[10] Po konstatování přípustnosti a včasnosti kasační stížnosti podle ustanovení § 102 a násl. s. ř. s. Nejvyšší správní soud nejprve přistoupil k přezkoumávání napadeného rozsudku krajského soudu v souladu s § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s. a přitom neshledal, že by řízení před soudem bylo zatíženo vadami, k nimž by musel přihlédnout z moci úřední i bez návrhu účastníka řízení. Poté přistoupil k posouzení námitek uvedených v kasační stížnosti a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

[11] Ze spisové dokumentace vyplývá, že žaloba proti rozhodnutí žalovaného byla doručena krajskému soudu dne 12. 7. 2011. Soudní poplatek za podání žaloby nebyl při jejím podání zaplacen. Krajský soud následně dne 20. 7. 2011 doručil právnímu zástupci stěžovatele výzvu k zaplacení soudního poplatku. V této výzvě byla stanovena lhůta jednoho týdne ode dne doručení této výzvy. Z výše uvedeného vyplývá, že posledním dnem k zaplacení soudního poplatku v rámci lhůty stanovené ve výzvě byl den 27. 7. 2011.

[12] Ze záznamu, č. j. 57 A 59/2011 - 19, se podává, že soudní poplatek nebyl ke dni 8. 8. 2011 zaplacen.

[13] Krajský soud dne 9. 8. 2011 vydal napadené usnesení o zastavení řízení. Toto usnesení bylo dle přiložené doručenky právnímu zástupci stěžovatele doručeno dne 15. 8. 2011 a ve stejný den nabylo právní moci.

[14] Dne 23. 8. 2011 bylo krajskému soudu doručeno podání stěžovatele, ve kterém oznámil, že dne 22. 8. 2011 poplatek uhradil.

[15] Na základě výše uvedeného zdejší soud nesouhlasí s námitkou stěžovatele, že nebylo zřejmé, do kdy má soudní poplatek zaplatit, čímž měla být porušena stěžovatelova základní práva zakotvená v Listině základních práv a svobod a to především v čl. 36 – právo na soudní ochranu.

[16] Dle § 4 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích, je poplatek za řízení splatný již při podání předmětné žaloby. Řádně a včas má tedy být uhrazen již společně s podáním žaloby. Jakékoli další posouvání lhůty splatnosti je pouze beneficium poskytované účastníkům. Nebyl-li poplatek za řízení zaplacen, soud vyzve poplatníka v souladu s § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí a zároveň účastníka poučí o následcích, pokud tuto lhůtu k zaplacení soudního poplatku nedodrží. Zaplacení soudního poplatku přitom patří k jedné ze základních podmínek řízení, a bez odstranění této vady nelze vůbec dále řízení vést. Časový úsek pro zaplacení soudního poplatku je tak konkrétně ohraničen od okamžiku podání žaloby do konce lhůty, stanovené ve výzvě.

[17] Stěžovatel byl zastoupen advokátem na základě přiložené plné moci ze dne 1. 12. 2010. Soud tak doručil dle § 42 odst. 2 s. ř. s. dne 20. 7. 2011 a v souladu s judikaturou zdejšího soudu (rozsudek NSS ze dne 22. 7. 2005, č. j. 3 As 55/2004 - 52 a ze dne 22. 7. 2005, č. j. 2 Afs 187/2004 - 69, publ. ve Sb. NSS 726/2005) a Ústavního soudu (nález pléna Ústavního soudu ze dne 13. 11. 2007, sp. zn.. Pl. ÚS 2/07, č. N 193/1997 Sb. ÚS) výzvu k zaplacení soudního poplatku právnímu zástupci stěžovatele. V této výzvě byl stěžovatel řádně poučen o následcích nezaplacení soudního poplatku a byla stanovena lhůta jednoho týdne ode dne doručení této výzvy k jeho zaplacení. Tímto bylo stěžovateli konkrétně určeno, do kdy musí soudní poplatek zaplatit. V dané věci měl stěžovatel na splnění své povinnosti osm dní od podání žaloby do doručení výzvy, dále další týden stanovený ve výzvě. Celková doba 15 dní pro zaplacení soudního poplatku je dle názoru zdejšího soudu plně dostačující. Na základě ve výzvě uvedeného poučení musely být stěžovateli případné následky nejpozději od doručení výzvy soudem zřejmé. Soud navíc takto poučuje dokonce i v případě, že je účastník zastoupen „profesionálem“, který má ve spolupráci s účastníkem zajistit řádné odstranění vad, a poučení by tedy nemělo být ani třeba.

[18] Stěžovatel dále poukazuje na § 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích, dle něhož pokud poplatník zaplatí soudní poplatek dříve, než usnesení nabude právní moci, soud usnesení o zastavení řízení zruší. V tomto případě usnesení nabylo právní moci 15. 8. 2012 a poplatek byl zaplacen 23. 8. 2012. To, že stěžovatel uvádí, že *„byl připraven soudní poplatek zaplatit po obdržení usnesení o zastavení řízení a domníval se, že toto usnesení nabude právní moci až po lhůtě k odvolání proti tomuto usnesení“*, je pro posouzení zákonnosti napadeného usnesení irelevantní. Dle § 54 odst. 5 s. ř. s. rozsudek nabývá právní moci doručením účastníkům. Z § 55 odst. 5 téhož zákona pak vyplývá, že pro usnesení přiměřeně platí ustanovení o rozsudku. Nemohlo tak vzniknout žádné legitimní očekávání ohledně jiného způsobu určení právní moci usnesení. Navíc dle judikatury zdejšího soudu stačí soudní poplatek uhradit v ten den, kdy usnesení o zastavení řízení pro nesplnění poplatkové povinnosti nabylo právní moci (rozsudek NSS ze dne 29. 3. 2007, č. j. 5 Afs 112/2006 – 41, publ. Sb. NSS 1218/2007).

[19] Dále stěžovatel v kasační stížnosti namítá, že řízení nemělo být zastaveno na základě § 9 odst. 4 písm. c) zákona o soudních poplatcích [v kasační stížnosti mylně uvedeno § 9 odst. 3 písm. c)]. Dle tohoto ustanovené zákona se řízení pro nezaplacení soudního poplatku nezastaví, je-li nebezpečí z prodlení, v jehož důsledku by poplatníku

mohla vzniknout újma a poplatník ve lhůtě určené soudem ve výzvě sdělí soudu okolnosti, které toto nebezpečí osvědčují, a doloží, že bez své viny nemohl poplatek dosud zaplatit. Ze spisové dokumentace vyplývá, že stěžovatel v žádném podání krajskému soudu nesdělil žádné okolnosti relevantní ve vztahu k výše uvedenému ustanovení a nic nedoložil. V tomto ohledu nelze považovat za dostačující prosté tvrzení, že v dané věci hrozí promlčení, navíc uplatněné až při podání kasační stížnosti.

[20] Závěrem zdejší soud neshledal důvod řízení přerušit a dát podnět k Ústavnímu soudu k přezkoumání zákonnosti § 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích. Názor zdejšího soudu je plně v souladu s názorem Ústavního soudu viz např. nález pléna Ústavního soudu ze dne 13. 11. 2007, sp. zn.. Pl. ÚS 2/07, č. N 193/1997 Sb. ÚS, „*Oproti předcházející právní úpravě, kdy bylo možno poplatek ze správní žaloby dodatečně zaplatit jen ve lhůtě stanovené soudem ve výzvě, se nyní výzvou stanovená lhůta fakticky prodlužuje ještě o dobu, kterou bude správnímu soudu trvat vydání usnesení, resp. jeho doručení, což není dle přesvědčení Ústavního soudu doba zanedbatelná, jak nakonec dokládá i tento případ stěžovatele*“.

V.
Závěry a náklady řízení

[21] Stěžovatel se svými námitkami s ohledem na výše uvedené neuspěl, jelikož v řízení o kasační stížnosti nevyšly najevo žádné vady, Nejvyšší správní soud zamítl kasační stížnost jako nedůvodnou.

[22] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto v souladu s § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel, který neměl v tomto řízení úspěch, nemá na jejich náhradu právo. Žalovanému žádné náklady v řízení o kasační stížnosti, které by přesáhly rámec jeho běžné úřední činnosti, nevznikly. Proto Nejvyšší správní soud nepřiznal žalovanému náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. února 2012

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu